

УДК 378.147:811.111(045)

ACTIVATING STUDENTS' CREATIVE POTENTIAL IN TEACHING ENGLISH AT NON-LINGUISTIC UNIVERSITIES

АКТИВІЗАЦІЯ КРЕАТИВНОГО ПОТЕНЦІАЛУ СТУДЕНТІВ НА ЗАНЯТТЯХ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У НЕМОВНОМУ ЗВО

Holovko I.O. / Головка І.О.

PhD in Pedagogy, assoc. prof. / канд. пед. н., доц.

ORCID: 0000-0001-6690-4043

Central Ukrainian National Technical University,

Kropyvnytskyi, Universytetskyi Prospect, 8, 25030

Центральноукраїнський національний технічний університет,

Кропивницький, Університетський бульвар, 8, 25030

Анотація. Розглянуто проблему креативізації в процесі навчання іноземних мов як важливу умову активізації комунікативних резервів студентів. Проаналізовано теоретичні засади креативного підходу у викладанні мов, зокрема на основі ідей гуманістичної педагогіки, діяльнісного та комунікативного підходів.

Креативізацію визначено як системне впровадження інноваційних методик, що сприяють розвитку творчого, критичного мислення та мовленнєвої ініціативи студентів. Акцентовано увагу на ефективних формах реалізації креативізації: проєктна діяльність, інтеграція цифрових технологій, креативна робота з текстами та створення інтерактивного навчального середовища.

Активізація креативного потенціалу студентів в процесі вивчення іноземної мови досліджується з позицій розвитку потенційних комунікативних резервів. Обґрунтовано, що активізація комунікативних резервів – це процес вивільнення латентного потенціалу особистості, що дозволяє переходити від пасивного засвоєння знань до продуктивного використання мови в реальних ситуаціях.

Особливу увагу приділено використанню методів, що моделюють реальні комунікативні ситуації, проблемно-орієнтованих завдань, рольових ігор, які сприяють активізації мовленнєвих компетентностей студентів, за рахунок чого активізується їх креативний потенціал. Проаналізовано значення формувального оцінювання та рефлексії як інструментів підтримки самостійності та креативності у процесі навчання.

Аргументовано, що креативізація навчання іноземних мов є необхідною складовою формування іншомовної комунікативної компетентності, що забезпечує гармонійний розвиток когнітивної, соціокультурної та особистісної сфер студентів. Доведено, що запропонований підхід створює умови для активізації креативного потенціалу особистостей, здатних до ефективної міжкультурної взаємодії та творчого вираження думок у різноманітних комунікативних контекстах, сприяючи оптимізації освітнього процесу через інноваційні дидактичні стратегії.

Ключові слова: креативізація навчання, іноземна мова, активізація креативного потенціалу, комунікативні резерви, творчий підхід, комунікативна компетентність, проєктна діяльність, цифрові технології, формувальне оцінювання

Вступ.

Сучасний освітній простір вимагає від учасників навчального процесу не лише знання, а й здатності до творчого мислення, самостійного прийняття рішень, адаптації до нових умов. У цьому контексті принцип креативізації

навчального процесу набуває особливої ваги, зокрема у викладанні іноземних мов, де комунікативна взаємодія, культурна компетентність і міжособистісне спілкування передбачають гнучке, інноваційне мислення.

Реалізація методики креативного навчання включає принцип активації комунікативних резервів у процесі вивчення іноземної мови, актуальність якого обумовлена зростанням ролі комунікативної компетентності в умовах глобалізації, міжкультурного діалогу та мобільності.

Основний текст.

Креативізація навчального процесу – це цілеспрямоване впровадження у педагогічну практику інноваційних методів, прийомів і форм діяльності, що розвивають творче мислення, мовну ініціативу та самовираження учнів. Ідеї креативізації, тобто творчості в освіті, не нові, а мають глибокі історичні корені. Так, ідеї відомого українського митця та діяча Григорія Сковороди (XVII ст.) про самопізнання, внутрішню свободу, гармонійний розвиток особистості; наголос на вихованні духовних, моральних, етичних якостей через діалог, запитання, рефлексію — все це формує середовище, що сприяє творчості, свідчить про те, що Г. Сковорода розглядав учня не як пасивного отримувача знань, а як активного суб'єкта, здатного мислити самостійно. Теоретичною основою принципу креативізації є концепції гуманістичної педагогіки, діяльнісного підходу (Л. Виготський, О. Леонтьєв), комунікативного методу навчання (Г. Кіттель, Ю. Рогова), а також ідеї В. Сухомлинського про розвиток особистості через творчу самореалізацію. Хоч прямо поняття «креативізація» не вживалося в працях В. Сухомлинського, але у його педагогічних ідеях сильний наголос робився на гуманізації освітнього та навчального процесу, на розвитку незалежної, ініціативної особистості; на роботі, яка дає змогу дитині мислити, шукати, ставити питання, долучатися до творчих завдань. Наприклад, оцінка не просто знань, але також зусиль, творчості. Це – фундаментальні ідеї, які пізніше переосмислювались як частина креативного підходу. Аналіз праць педагогів попередніх століть дозволяють сформулювати принцип креативізації як продовження/синтез ідей особистісного підходу, гуманізації, активної

пізнавальної діяльності, свободи експресії тощо.

Доробки сучасних науковців та педагогів щодо організації навчально-освітнього процесу показують як змінювалось ставлення до учня (з «об'єкта» знання – до «суб'єкта»), до вчителя як творця, до свободи мислення та експерименту.

Креативність, згідно з О. Пометун, є інтегральною якістю особистості, яка реалізується в здатності продукувати нові ідеї, бачити проблеми під іншим кутом, знаходити нестандартні розв'язання [2]. У процесі вивчення іноземної мови ці якості особливо важливі, адже ефективне володіння мовою потребує не лише знання лексики й граматики, а й уміння адекватно та творчо використовувати їх у реальному мовному середовищі.

Як зазначає Т. Шамне, креативізація навчання іноземної мови реалізується через принцип смислоцентризму, проблемності, діалогу культур, а також через формування навчального середовища, яке стимулює мовленнєву активність і самостійність студентів [4].

У практичному вимірі принцип креативізації в навчанні іноземній мові реалізується через організацію навчальної діяльності, орієнтованої на розвиток мовленнєвої творчості, діалогічності мислення, продуктивної уяви та індивідуального стилю спілкування. У роботах сучасних українських науковців розроблено низку ефективних підходів і форм реалізації цього принципу, зокрема, з використання творчих завдань. Розглянемо ключові з них.

Однією з найефективніших форм реалізації принципу креативізації є проєктне навчання. Ця форма навчальної роботи зорієнтована на виконання студентами певного завдання (що свідчить про практичну спрямованість – робота над реальною темою або проблемою) індивідуально або в групах (що передбачає комунікацію, співпрацю, обмін думками), результатом якого є створення кінцевого продукту (результат, який можна презентувати – презентація, постер, відео, інсценізація, відео, буклет тощо) з використанням іноземної мови (практика говоріння, письма, читання, аудіювання), що в комплексі розвиває навички критичного мислення, творчість, комунікативність,

співпрацю – ключові компетентності XXI століття. Як показує досвід впровадження методики творчого навчання в рамках проєктної діяльності, активне залучення студентів до створення діалогів, есе, креативних презентацій, сценаріїв розвиває не лише мовленнєву компетенцію, але й комунікативну уяву, асоціативне мислення, міжкультурну свідомість [1].

Не менш ефективним за проєктну діяльність є принцип міжпредметної інтеграції у викладанні іноземних мов, що базується на концепції CLIL (Content and Language Integrated Learning), яку розвивали Д. Койл, Д. Марш, Ф. Худа та передбачає інтеграцію мовленнєвого та предметного компонентів. Концепція CLIL є особливо ефективною у підготовці студентів немовних спеціальностей, формуючи водночас мовленнєву та фахову компетентності, оскільки спирається на ідеї діяльнісного та комунікативного підходів, адже мова засвоюється ефективніше тоді, коли використовується як реальний засіб спілкування. В межах вищої школи, наприклад, для студентів інженерних спеціальностей, вона спрямована на поєднання предметного змісту фахових дисциплін (прикладної механіки, агроінженерії, екології, агрономії тощо) з навчанням мови, що сприяє більшій професіоналізації навчання, розвитку когнітивних умінь та формуванню міжкультурної компетентності. Поєднання проєктної діяльності та інтеграції забезпечує комплексний підхід: мова стає не ізольованим предметом, а універсальним інструментом для дослідження й вирішення навчально-практичних завдань, що відповідає сучасним вимогам до формування ключових компетентностей студентів. Вивчення іноземної мови через міждисциплінарні проєкти (напр., «Останні наукові дослідження в галузі біотехнологій») та їх презентація англійською формує не лише лінгвістичні вміння, але й робить навчання змістовним та практично орієнтованим, залучає студентів до дослідницької, креативної діяльності з культурним, соціальним або емоційним забарвленням [5].

Використання ІКТ та інструментів цифрової творчості (Padlet, Genially, StoryJumper, Canva) активно підтримують принцип креативізації та дозволяють студентам реалізовувати проєкти з елементами візуального сторітелінгу,

креативного письма, аудіовізуальної презентації, активізуючи різні типи інтелектуальної діяльності та створюючи умови для мовної імпровізації, тобто реалізують мовну діяльність у творчому ключі [3].

Аналіз наукових або технічних текстів, статей, порівняльний аналіз або створення власних рецензій або анотацій, порівняльна інтерпретація культурних концептів – усе це сприяє розвитку аналітичного та дискурсивного мислення.

Реалізації принципу креативізації навчання сприяє також і формування інтерактивного середовища. Ключову роль відіграє створення безпечного навчального простору, атмосфери відкритості та підтримки, де допускається помилка як складова процесу пізнання. Вчитель, виступаючи у ролі фасилітатора, сприяє появі «мовного ризику» — готовності студента вийти за межі шаблонів, мислити, говорити, писати вільно. Це вимагає від педагога гнучкості, емпатії, а також урахування індивідуальних особливостей учнів [2].

Таким чином прослідковується явний взаємозв'язок креативізації та комунікативної компетентності. Креативізація навчального процесу виступає не окремим елементом навчання, а пронизує всі його рівні – сприяє розвитку ключових компонентів іншомовної комунікативної компетентності: лінгвістичної (через варіативне використання мовних засобів у творчих ситуаціях); соціокультурної (через зіставлення культур, творче моделювання соціальних ситуацій); дискурсивної (через побудову власних висловлювань відповідно до контексту); стратегічної (через уміння знаходити альтернативні способи вираження думки).

Результати досліджень, проведених на базі кількох ЗВО (ЛНУ імені І. Франка, ПНУ імені В. Стефаника), свідчать про зростання рівня іншомовної продуктивності студентів після впровадження методик креативного навчання: покращення спонтанного говоріння, розширення лексичного запасу, зниження тривожності у мовленнєвих ситуаціях [1; 4].

Як слідує з наведеного вище, сучасна методика навчання іноземних мов дедалі більше тяжіє до інтеграції когнітивно-комунікативного та діяльнісного підходів, у центрі яких перебуває суб'єкт навчання – активний, творчий,

мотивований до мовленнєвої взаємодії. Одним із ключових принципів такої методики виступає принцип активізації комунікативних резервів, який передбачає вивільнення латентних (прихованих) мовленнєвих можливостей студентів та їх поступове переведення в активне мовленнєве функціонування.

Спершу, визначимо, що підпадає під «комунікативні резерви»:

- пасивні знання / вміння, які ще не застосовуються активно (наприклад, словниковий запас, який студент знає, але рідко використовує під час говоріння чи письма);
- потенціал мовленнєвої активності – готовність студента до спілкування, яка не активізована через методичні, психологічні чи організаційні бар'єри;
- внутрішні ресурси: мотивація, інтерес, страх помилки, достатній / недостатній рівень мовленнєвої самовпевненості.

Активізація цих резервів означає створення умов, методів, завдань, які допомагають перейти від пасивного знання до активно використовуваних комунікативних навичок.

Отже, під «комунікативними резервами» слід розуміти сукупність лінгвістичних, когнітивних, психоемоційних і мотиваційних складників, які формують потенціал учня до мовленнєвої діяльності, але не завжди реалізуються у продуктивному спілкуванні. Як зазначає О. Комар, мовленнєва діяльність студентів часто залишається репродуктивною, що пов'язано з недостатнім залученням до реалістичних комунікативних ситуацій, відсутністю автентичного мовного середовища та страхом помилки [6].

У теоретичному аспекті, принцип активізації комунікативних резервів тісно пов'язаний із такими категоріями, як комунікативна спрямованість навчального процесу, інтерактивність, мовленнєва ініціативність, мотиваційна підтримка, а також із підходами, що лежать в основі комунікативної, когнітивно-дискурсивної та особистісно орієнтованої методик.

О. Мікула підкреслює, що активізація комунікативних навичок можлива лише за умови переходу від традиційних контролюючих форм навчання до моделювання ситуацій, що вимагають від студента вибору, аргументації,

спонтанної реакції. Такі види діяльності активізують не лише мовні знання, але й соціолінгвістичну, стратегічну, соціокультурну та дискурсивну складові комунікативної компетентності [8].

Принцип активізації також підтримується в роботах Т. Лобанової та О. Забіяки, які розглядають питання дистанційного навчання. Авторки стверджують, що навіть у віртуальному середовищі активізація резервів можлива за умови правильного вибору інструментів: парна робота в Zoom, використання інтерактивних платформ (Padlet, Mentimeter), форум-обговорення тощо [7].

У практичному аспекті принцип активізації комунікативних навичок реалізується через організацію таких видів діяльності, які сприяють переходу від пасивного сприймання мовного матеріалу до активного, творчого і функціонального його використання. Зазначимо їх.

1. Рольові та ситуативні ігри, що моделюють реальні комунікативні ситуації. У працях Язловицької О. особливо підкреслюється значення використання автентичного матеріалу, що наближає навчання до реального мовленнєвого середовища. Наприклад, перегляд відео з новин, телешоу або інтерв'ю англomовних носіїв із подальшими дискусіями, імітаціями інтерв'ю, рольовими іграми ("Talk show", "Customer–Seller") активізує як лексичні, так і комунікативні резерви студентів [9].

2. Проблемно-орієнтовані завдання, які потребують аргументації, прийняття рішень, мовної імпровізації: комунікативні завдання у форматі "information gap", "problem-solving tasks" або "opinion exchange" не лише сприяють залученню всіх студентів, але й створюють ситуацію необхідності використання мовних ресурсів, часто раніше не задіяних у пасивному навчанні [6].

3. Інтерактивні методи навчання, які створюють умови для живої мовленнєвої взаємодії. Практика створення мультимедійних презентацій, подкастів, блогів або дебатів дозволяє студентам самостійно добирати мовні засоби, структурувати інформацію, взаємодіяти з іншими. Це, за словами

Лобанової Т. і Мартинюк А., є ефективним способом актуалізації лексико-граматичних знань через «вбудовування» їх у нові комунікативні контексти [7].

4. Застосування автентичних матеріалів із соціальних мереж, медіа, форумів, відео-платформ актуалізує не лише мовні, але й когнітивні резерви, занурюють у реальне мовне середовище. Такий підхід підвищує мотивацію і рівень залучення студентів до комунікативної взаємодії [9].

5. Формувальне оцінювання та рефлексія, які підтримують самостійність, ініціативу та креативність у використанні мови та є обов'язковою умовою надання можливості студентам аналізувати власну мовленнєву активність, визначати прогалини, сильні сторони, отримувати коригувальний і мотиваційний фідбек. Це стимулює подальшу активацію резервів у самостійному навчанні [8].

З метою ілюстрації практичного втілення принципу креативізації та активізації комунікативних резервів студентів наведемо приклад аудиторного навчального кейсу, реалізованого у межах навчальної дисципліни «Англійська мова професійного спрямування» для студентів II курсу спеціальності «Агрономія». У рамках теми «The Future of Technology» студентам було запропоновано виконати творче проєктне завдання – розробити англomовну відеопрезентацію або візуалізований репортаж на тему гіпотетичної технологічної інновації 2040 р. Завдання передбачало поетапну роботу в мікрогрупах з чітким розподілом функцій (спікер, сценарист, візуалізатор, дослідник), що сприяло розвитку співпраці, відповідальності та мовленнєвої ініціативи. Реалізація завдання супроводжувалась використанням цифрових інструментів (Canva, Powtoon, Google Slides), що забезпечувало не лише візуальну підтримку мовного продукту, але й стимулювало залучення до креативного мислення, формувало навички міждисциплінарної взаємодії.

Результати кейсу засвідчили підвищення рівня іншомовної активності студентів:

- збільшення тривалості та змістовного наповнення усних висловлювань;
- зменшення рівня мовної тривожності;

• посилення внутрішньої мотивації: за результатами опитування, 72% учасників відзначили, що саме цей формат завдань виявився для них найцікавішим та найефективнішим у межах навчального курсу.

Таким чином, практичний досвід засвідчує ефективність поєднання проєктної діяльності, цифрових технологій та моделювання реальних комунікативних ситуацій як засобу активізації креативного потенціалу студентів та формування функціональної іншомовної компетентності в умовах немовного ЗВО.

Тож, імплементація даного принципу на практиці враховує:

- ✓ вправи, що стимулюють продуктивне мовлення (монологи, діалоги, дискусії, рольові ігри, проєкти, дебати);
- ✓ інтерактивні / групові / парні форми роботи (де є взаємодія, обговорення, обмін думками, що дає можливість студентам випробовувати й використовувати знання);
- ✓ використання автентичного матеріалу (аудіо, відео, текстів реального спілкування; тематичних ситуацій, наближених до реального життя);
- ✓ медіа-технології, ІКТ, онлайн-інструменти (щоб подолати часові / просторові обмеження, дати можливості говоріння/письма поза аудиторією, самостійної роботи);
- ✓ мотивація і підтримка учнівських ініціатив (створення безпечно-помилкової атмосфери, стимулювання власного мовленнєвого пошуку);
- ✓ похвала за активність навіть з помилками; вибір тем, що цікавлять учнів);
- ✓ поступовість і адаптація (не одразу великі завдання, а зростання складності;
- ✓ врахування попереднього рівня (резервів пасивних знань), психологічного комфорту);
- ✓ оцінка й зворотний зв'язок (що не карає помилки, але аналізує і дає напрямки вдосконалення; заохочує розвиток).

Висновки.

У підсумку викладеного вище зазначимо таке. Креативізація навчального процесу виступає ефективним засобом активізації особистісного потенціалу студентів у процесі вивчення іноземної мови шляхом створення відкритого, проблемного, інноваційного навчального середовища, яке спонукає до самовираження, мовної імпровізації, продуктивного мислення, сприяє підвищенню якості засвоєння мовного матеріалу, формуванню міжкультурної комунікації та стійкої мотивації до вивчення іноземної мови. Імплементация даного підходу включає принцип активізації комунікативних резервів, який виступає ефективним механізмом трансформації навчання іноземної мови із репродуктивної діяльності в діяльність продуктивно-творчу. Реалізація цього принципу вимагає системного впровадження інтерактивних форм, ситуаційних завдань, автентичних матеріалів та підтримки мовленнєвої ініціативи у формуванні стійкої, мобільної й креативної іншомовної компетентності.

Література:

1. Літвинова Л. Формування творчого мовленнєвого середовища як чинник ефективного вивчення англійської мови // Збірник наукових праць НТУ «ХП». – 2021. – URL: <https://repository.kpi.kharkov.ua>
2. Пометун О. Компетентісно орієнтоване і творче навчання: поняття, принципи, практика / О. Пометун. – Київ : ІППО, 2019. – URL: <https://lib.iitta.gov.ua>
3. Савченко О. Використання цифрових інструментів для розвитку мовної творчості учнів // *Інноваційна педагогіка*. – 2022. – № 50. – URL: <https://journal.iitta.gov.ua>
4. Шамне Т. Когнітивно-комунікативний підхід до навчання іноземних мов у вищій школі: теорія і практика. – Херсон : ХДУ, 2020.
5. Ткачук О. Використання міждисциплінарних проєктів при вивченні іноземних мов // *Вісник Житомирського державного університету ім. І. Франка*. – 2020. – № 2. – URL: <https://journals.ztu.edu.ua>

6. Комар О. Особливості реалізації комунікативного підходу до навчання іноземної мови // *Foreign language in professional training of specialists: issues and strategies* : матер. міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. – Сумський державний університет, 2017. – URL: <https://cusu.edu.ua>

7. Лобанова Т., Забіяка О., Мартинюк А. Активізація пізнавальної діяльності здобувачів вищої освіти під час вивчення іноземної мови в умовах дистанційного навчання // *Академічні студії*. – 2022. – № 7(2). – URL: <https://academstudies.volyn.ua/index.php/pedagogy/article/view/189>

8. Мікула О. Активізація комунікативних навичок при вивченні англійської мови : тези доп. – Національний авіаційний університет, 2019. – URL: <https://er.nau.edu.ua/handle/NAU/23635>

9. Язловицька О. Використання ЗМІ у рамках когнітивно-комунікативного підходу до навчання іноземної мови // *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія «Іноземна філологія»*. – 2023. – URL: <https://periodicals.karazin.ua/foreignphilology/article/view/17724>

References.

1. Lytvynova, L. (2021). *Formuvannia tvorchoho movlennievoho seredovyscha yak chynnnyk efektyvnoho vyvchennia anhliiskoi movy* [Formation of a creative speech environment as a factor of effective English language learning]. *Zbirnyk naukovykh prats NTU "KhPI"*. Retrieved from <https://repository.kpi.kharkov.ua>

2. Pometun, O. (2019). *Kompetentnisno oriietovane i tvorche navchannia: poniattia, pryntsypy, praktyka* [Competence-oriented and creative learning: Concepts, principles, practice]. Kyiv: IPPO. Retrieved from <https://lib.iitta.gov.ua>

3. Savchenko, O. (2022). *Vykorystannia tsyfrovyykh instrumentiv dlia rozvytku movnoi tvorchosti uchniv* [Using digital tools for developing students' linguistic creativity]. *Innovatsiina pedahohika*, (50). Retrieved from <https://journal.iitta.gov.ua>

4. Shamne, T. (2020). *Kohnityvno-komunikatyvnyi pidkhid do navchannia inozemnykh mov u vyshchii shkoli: teoriia i praktyka* [Cognitive-communicative approach to teaching foreign languages in higher education: Theory and practice]. Kherson: KhDU.

5. Tkachuk, O. (2020). *Vykorystannia mizhdystsyplinarnykh proektiv pry vyvchenni inozemnykh mov* [Using interdisciplinary projects in foreign language learning]. *Visnyk Zhytomyrskoho derzhavnogo universytetu imeni I. Franka*, (2). Retrieved from <https://journals.ztu.edu.ua>

6. Komar, O. (2017). *Osoblyvosti realizatsii komunikativnoho pidkhodu do navchannia inozemnoi movy* [Features of implementing the communicative approach to foreign language teaching]. In *Foreign language in professional training of specialists: Issues and strategies* (Proceedings of the International Scientific and Practical Internet Conference). Sumy: Sumy State University. Retrieved from <https://cusu.edu.ua>

7. Lobanova, T., Zabiaka, O., & Martyniuk, A. (2022). *Aktyvizatsiia piznavalnoi diialnosti*

zdobuvachiv vyshchoi osvity pid chas vyvchennia inozemnoi movy v umovakh dystantsiinoho navchannia [Enhancing students' cognitive activity during foreign language learning in distance education]. *Akademichni studii*, 7(2). Retrieved from <https://academstudies.volyn.ua/index.php/pedagogy/article/view/189>

8. Mikula, O. (2019). *Aktyvizatsiia komunikatyvnykh navychok pry vyvchenni anhliskoi movy* [Enhancing communicative skills in English language learning]. *Tezy dopovidei*, Kyiv: National Aviation University. Retrieved from <https://er.nau.edu.ua/handle/NAU/23635>

9. Yazlovyska, O. (2023). *Vykorystannia ZMI u ramkakh kohnityvno-komunikatyvnoho pidkhodu do navchannia inozemnoi movy* [Use of mass media within the cognitive-communicative approach to foreign language teaching]. *Visnyk Kharkivskoho natsionalnoho universytetu imeni V. N. Karazina. Seriia "Inozemna filolohiia"*. Retrieved from <https://periodicals.karazin.ua/foreignphilology/article/view/17724>

Abstract. This article examines the issue of fostering creativity in foreign language learning as a key factor in activating students' communicative potential. Theoretical foundations of the creative approach to language teaching are analyzed, with particular emphasis on the principles of humanistic pedagogy, activity-based learning, and the communicative approach.

Creativization is defined as the systematic implementation of innovative methods that encourage the development of students' creative and critical thinking skills, as well as their speech initiative. The paper highlights effective forms of creativization, including project-based activities, integration of digital technologies, creative work with texts, and the creation of an interactive learning environment.

The activation of students' creative potential is considered in the context of developing their communicative resources. It is argued that activating communicative reserves involves unlocking latent personal potential, enabling a shift from passive knowledge acquisition to productive language use in real-life situations.

Special attention is given to teaching methods that simulate real communicative scenarios, problem-based tasks, and role-plays, which enhance students' speech competencies and stimulate their creative abilities. The importance of formative assessment and reflection is also discussed as tools to support learners' autonomy and creativity.

The article concludes that creativization in foreign language education is a vital component in developing students' communicative competence, contributing to the balanced growth of their cognitive, sociocultural, and personal dimensions. The proposed approach fosters conditions for activating learners' creative potential, enabling effective intercultural communication and creative self-expression in various communicative contexts, thus optimizing the educational process through innovative didactic strategies.

Key words: creative learning, foreign language, activation of creative potential, communicative resources, creative approach, communicative competence, project-based learning, digital technologies, formative assessment.

Стаття підготовлена в рамках Програми «Професіоналізація навчання іноземній мові студентів технічних закладів вищої освіти»

Статтю надіслано: 15.10.2025 г.

© Головка І.О.

The article was prepared as part of the Program "Professionalization of teaching a foreign language to students of technical universities"

sent: 15.10.2025

© Holovko I.O